

Kalmadı Gönül Ağacımda Yeşil Bir Dal

— sadece · 08 Şubat 2018

Oturunca sevdalılar sofrasına,
Kaşları yay misali bir güzel gördüm.
Ürkek bir yavru ceylan gibi bakınca ona,
Aşkın gergefinde sevdami ördüm.

Biraz hasbihal edince sevda üzerine,
Meftun oldum ona ister istemez.
Dedi ki, yaradan sevdayı verir istediğine.
Sevdayı,kime vereceğini, ondan başkası bilemez.

Konuşurken ağzından dökülürdü sanki bal
Ağzım açık melül mahzun bakardım ona,
O yârin hal ve ahvali bırakmaz bende iyi bir hal.
İsterdim ki o yar olsun bana bacı,kardeş,baba,ana.

Sevda sürmeli gözleri alır beni benden.
Bir anda ilk sevdam gelir gözlerimin önüne.
Bir arzuhalim var yerin göğün sahibinden,
Muhtaç etmesin hiçbir sevdalıyı sevdayı bilmeyene.

Konuşmak istediğim halde konuşamadım.
Bülbül misali şakıyan dilim oldu sanki lal.
Efsunlu gözlerine doyunca bakamadım.
Kurudu gönül ağacımda kalmadı yeşil bir dal.

Boynundaki aşkın kıpkırmızı poşusu beni bana eder muhacir
Onu temaşa ettiğimde, en manidar aşk şiirlerini yazmak isterim.
Düzensiz çarpan nabız atışım seven gönlüm sancır.
Aşk ve şevkle zemheri ayında bile ona gül destelerim.
01-05/Şubat/2018